STAND DER MAAN.

5 November	LAATSTE KWARTIER.
11 »	NIEUWE MAAN.
19 »	EERSTE KWARTIER.
27 »	VOLLE MAAN.

WATERGETIJDEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
30	WOENSDAG	's morg. 7-30	's av. 1-30
31	DONDERDAG	» 8-15	» 2-15
1	VRIJDAG	» 9-00	» 3-00
2	ZATURDAG	» 9-45	» 3-45

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1833. WOENSDAG, DEN 30sten OCTOBER. N°. 87.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 26 October 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij resolutie van den 22sten dezer, n°. 1214/1123, tot *Dienaar der Justitie* alhier, benoemd en aangesteld, HUBERT MULLER.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 28 October 1833.

De Gouvernements Secretaris maakt bij deze bekend, dat bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van heden, n°. 1237/1153, de *Curatele* over den persoon en de goederen van JOHANNES DE GRAAFF GODET, tot onlangs ingezeten van *St. Eustatius*, edoch thans alhier woonachtig, gedecerneerd door den Gemeente Raad van genoemd Eiland is *gehandhaafd*: zijnde deszelfs *Curator* de Heer P. D. T. M. SPIRO, woonachtig te *St. Eustatius*.

Dat bij dezelfde resolutie wijders nog de Ambtenaren, provisioneel belast met het *Kuratele en Wees Departement* zijn geautoriseerd, om gedurende de aanwezigheid alhier van genoemden JOHANNES DE GRAAFF GODET, onder toezigt van den President der Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zich de belangen van genoemden JOHANNES DE GRAAFF GODET aan te trekken, over zijnen persoon het toezigt te houden, en waar het noodig is, den over hem te *St. Eustatius* benoemden *Curator* P. D. T. M SPIRO, te vertegenwoordigen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 28 October 1833.

De zeildag van Z. M. Brik van Oorlog *ZWALUW*, Kapitein Luitenant ter Zee, A. J. TAM, op Woensdag den 30sten dezer, over de Eilanden *St. Eustatius*, *St. Martin* naar *Curaçao*, bepaald zijnde; zoo wordt zulks door deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, met informatie dat de brievenzakken voor de opgemelde Eilanden bestemd, op dien dag des voormiddags om 12 uur zullen gesloten worden.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIËN.

(39202) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 1sten November 1833, des morgens *negen* uren, ter kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen.

Een *HUIS* en *ERF*, aan de *Saramaccastraat*, L°. D. N°. 521; aankomende de minderjarige Kinderen van E. TRONIP, wed. EVERT SOESMAN.

Paramaribo den 25 October 1833.

(41612) De ondergeteekende deze Kolonie voor een korten tijd verlatende, heeft bij behoorlijke Procuratie tot deszelfs *Gemagtigde* aangesteld, de Heer C. L. G. LINCKERS.

Paramaribo den 30 *October* 1833.

M. D. TEENSTRA.

(41631) D. J. VIEIRA vertrekt.

(41636)

Kapt. C. ABRAHAMS Jr., voerende het Schip *Amsterdam*, zal den 5den November, zijn Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

(41635)

Kapt. H. K. RUIJL, voerende het Schip *Noord-Holland*, zal primo December, zijn Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 25sten dezer, de Nd. Am. Brik **Nautalus**, Kapt. *James Row*, van Gloucester.

Uitgeklaard.

Den 21sten, het Schip **Anna en Maria**, Kapt. *D. Steenveld*, naar Amsterdam; lading: 524 vaten Suiker.

Den 23sten, de Nd. Am. Brik **Rapid**, Kapt. *R. le Craw*, naar New-Burry-Port; lading: 311 vaten Malassie.

Den 25sten, het Schip **de Hoop**, Kapt. *L. Teunis*, naar Rotterdam; lading: 202 vaten Suiker, 4 balen schoone en 1 baal vuile Katoen, 1 vat Curac. schillen en 1 vat Gomma.

Den 28sten, het Schip **Nickerie**, Kapt. *J. Cleland* visa Nickerie, naar Rotterdam; lading: 278 vaten Suiker, 41 balen heele en 13 balen gebr. Koffij en 481 balen schoone Katoen.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, van 27—30 Augustus.

Uit HAARLEN meldt men het volgende:

Dezer dagen heeft in het naburige Overveen eene vriendschappelijke vereeniging van een aantal voormalige leerlingen der Leydsche Hoogeschool, die zich in het jaar 1828, tijdens hun verblijf te Leyden, tot aandenken aan de zoo belangrijke als aangename academische loopbaan en tot onderhouding en aankweeking van den band der vriendschap, daartoe onderling verstaan hadden, plaats gehad. Het feest, hetwelk door de verschillende maatschappelijke betrekkingen, waarin de voormalige leden der Hoogeschool, na de weinige, doch door de in het Vaderland voorgevallene gebeurtenissen, merkwaardige jaren van afwezigheid elkander thans ontmoetteden, eene dubbele belangstelling inboezemde, heeft, naar men verneemt, volkomen aan de voorgestelde bedoeling beantwoord, en is, onder betamelijke vrolijkheid, gekenmerkt geworden door dien, voortreffelijken geest van broederlijke eensgezindheid en orde, waardoor zich de kweekelingen der Oud-Nederlandsche Hoogescholen ten alle tijde onderscheiden. De vereeniging is besloten met een gemeenschappelijken maaltijd, waarop men, onder de op de feestviering toepasselijke toasten, ook met de meeste geestdrift, is indachtig geweest aan Vorst en Vaderland en aan de helden onder wier opperbevel, velen der aanwezigen in de laatste jaren met den hun algemeen toegekenden roem tot 's lands verdediging en de zegepraal onzer wapenen hebben helpen bijdragen.

Extracten uit de FRANSCHE Dagbladen.

Het *Journal du Commerce* neemt den toestand van *Europa* volgenderwijze in beschouwing:

» Een ieder stemt daarin overeen, dat de revolutie van Julij Frankrijks gesteldheid ten opzigte van Europa, tot in deszelfs grondslagen heeft gewijzigd; doch zeer uiteenloopende zijn de denkbeelden aangaande de geaardheid van die groote verandering en de noodwendiglijk uit haar voortspruitende gevolgen. Het meest gebezigd wordende gezegde, om den tegenwoordigen toestand der Europesche maatschappij te schetsen, is dit: Dat de revolutie onvereenigbare beginselen tegen over elkander heeft gebragt, wier noodlottige bestemming eischt, dat zij elkander moeten bestrijden, tot dat een van beiden is uitgeroeid. Dusdanig is ten minste de stelregel, welke door de uiterste partijen als grondslag van hun buitenlandsch stelsel schijnt aangenomen te zijn.

» Tusschen deze tegen over elkander staande partijen vertoonen zich de bemiddelende doctrinairen, die aan de beide stelsels de hand toereiken en hun best doen om hun te bewijzen, dat zij zeer wel te zamen kunnen leven en zonder twist zich kunnen verbroederen.

» In deze algemeene bewoordingen behandelt men nu sints drie jaren in Frankrijk het vraagstuk der buitenlandsche staatkunde; een vraagstuk, dat klaarblijkelijk onjuist is gesteld, vermits het, met deze zuiver metaphysieke zienswijze, voor geene definitieve oplossing vatbaar is, gelijk de gebeurtenissen zulks ook overtuigend hebben gestaafd. Van den eenen kant zijn de voorspellingen der propagandisten van dreigenden, onvermijdelijken oorlog, waardoor de vredelievende belangen zulk een geruimen tijd in levendige bezorgdheid werden gehouden, niet bewaard; van den anderen kant heeft men door de doctrinairen geen stelsel zien ter wereld brengen, dat geschikt was, om de instandhouding van den Europeschen vrede op hechte grondslagen te vestigen, zonder de kracht en geldigheid van het stelsel te verminderen, op hetwelk Frankrijks staatkundig aanwezen tegenwoordig berust.

» De oude diplomatie bezat twee leerstellingen: de eene, dat aangrenzende volken elkanders natuurlijke vijanden zijn, naardien elk de geneigdheid bezit om zijnen nabuur te overheeren; de andere, dat men bondgenooten op verren afstand moest zoeken, vermits door groote tusschenruimte van elkander gescheiden, Staten zich wederzijds niet kunnen schaden, maar integendeel elkander van nut zijn, door gezamenlijk hunnen vijand te bestrijden. Op deze beginselen, die voormaals het staatkundige evangelie onzer diplomatie uitmaakten, rustte de natuurlijke vijandschap van Frankrijk jegens Engeland en deszelfs niet minder natuurlijke bondgenootschap met Zweden ten noorden en de Ottomannische Porte ten zuiden. De Fransche revolutie heeft al die

denkbeelden veranderd, door de vernietiging van de leer des materielen evenwigts en de organisatie van de worsteling der morele belangen, dat is te zeggen, der beginselen. Sedert veertig jaren heeft Frankrijk de strekking om het middelpunt te worden van een naauw vereenigd federatief stelsel, dat rondom zich van nabuur tot nabuur zal ontwikkeld en gegrondvest worden niet slechts op de gelijksoortigheid van denkwijze en instellingen, maar ook op de, door het nabuurschap in het leven geroepen wederkeerige belangen. Aan deze nieuwe strekking gevolg gevende, heeft dan ook Frankrijks gouvernement van het jaar 1830 af aan, Belgie, Zwitserland en Piemont tegen vreemde tusschenkomst beschermd, maar ook, het moet desgelijks gezegd worden, Polen en Turkye aan derzelver lotsbestemmingen overgelaten.

»Naardien dit, vele kansen tot worsteling vertoonende stelsel het getal der geschilpunten merkelijk vermindert, uit welke een algemeene oorlog kan voorspruiten, omdat de beide tegen elkander overstaande krachten, in stede van op al de punten des Europeschen grondgebieds in botsing te komen, zich nog slechts zouden ontmoeten op de hun wederzijdsch gebied afpalende lijn van demarcatie, zoo moet dit stelsel groote kracht verkrijgen door den steun van al de vredeminnende belangen; doch daar het derzelver vaste voornemens reeds bevroedt, zal niet het doctrinaire kabinet degeen wezen, die zulks tot stand moet brengen."

Extracten uit de ENGELSCHE Dagbladen:

In de zitting van het Lagerhuis heeft de Kolonel Evans eenige vragen aan het Ministerie nopens de buitenlandsche staatkunde der Regering gedaan, waarop Lord Palermston antwoordde dat het Gouvernement op eene onafhankelijke wijze gehandeld had en dat hij meende dat dit ook het geval met Frankrijk was geweest; dat de inhoud van een tusschen de Porte en Rusland gesloten traktaat hem nog niet officieel bekend was gemaakt; dat Frankrijk en Engeland, vertrouwende op de verzekering, dat de door Rusland aan de Porte toegezonden hulptroepen na het bereiken van haar doel teruggeroepen zouden worden, gemeend heeft zich daartegen niet te moeten verzetten; dat de uitkomst dan ook dit vertrouwen volkomen geregtvaardigd heeft; eindelijk verklaarde nog de de Minister dat de Porte in Augustus bij de Engelsche Regering aanzoek had gedaan om hulp in zeemagt, maar dat de Ministers toen begrepen, dit verzoek niet te moeten inwilligen.

De *Sunday Times* verzekert dat het Engelsche Ministerie het berigt heeft ontvangen, dat er binnen kort te Gorlitz eene zamenkomst der Keizers van Rusland en Oostenrijk en van den Koning van Pruissen zal plaats hebben, welke conferencie gemeld dagblad de vereeniging der despoten noemt.

De *Augsb. Zeitung* deelt het volgende mede uit MUNCHEN: De berigten uit Griekenland zijn voortdurend van gunstigen aard. De Beijersche troepen, aan welke men de handhaving der orde op de bedreigde punten te danken heeft, zijn langs de grenzen gekantonneerd en verheugen zich in het genot eener volkomene gezondheid, overigens ook eene welwillende huisvesting en voeding bij de landlieden vindende, al hetwelk voornamelijk te weeg brengt dat de soldaten zich te eerder het ontbeeren van alle Europesche genoegens en gemakken getroosten. De nationale militie wacht hare versterking van de nieuwe ligting in Beijeren, vermits de Grieken nog altijd zeer afkeerig zijn van zich in de reguliere troepen te laten inlijven.

Men meldt het volgende uit BOGOTA:

Het congres is thans bezig om over twee belangrijke wetten te beraadslagen; de eerste strekt om alle voortbrengselen van Nieuw-Grenada vrij te stellen van uitgaande regten; de tweede om den invoer te verbieden van eene menigte manufacturen van vreemde landen. De artikelen die in dit laatste ontwerp voorkomen zijn, van zulk eenen aard dat dezelve het voornaamste gedeelte eener Europesche lading uitmaken en men zonder dezelve geene verzendingen kan doen, terwijl het getal zoo groot is, dat, indien die wet niet verworpen wordt, of geene verandering ondergaat, men de hoop op eenen geregelden handel zoude moeten opgeven. Deze wet is tegen het algemeene belang der natie. De Minister van Binnenlandsche zaken zegt zelf, dat slechts in drie Provincien sommige onvolkomen wollen en katoenen stoffen vervaardigd worden.

Het grondgebied van Nieuw-Grenada is verdeeld in achtien provincien, en alzoo wil men de dertien, die van den landbouw bestaan, en de twee (Antiouquia en Choco) alwaar men mijnen bewerkt, dwingen zich eenigzins te voorzien van goederen vervaardigd in Socorro, Tunja en Pasto, welker provincien in dat geval den prijs hunner manufacturen weldra zullen verdubbelen. Maar kan het niet in het belang der landbouwers of mijnwerkers wezen, slechte inlandsche goederen duur te betalen, wanneer zij vreemde van betere kwaliteit voor eenen geringeren prijs kunnen bekomen. Daarenboven bekend de Minister van Binnenlandsche Zaken, dat de moeijelijkheid en de slechte staat der wegen thans niet toelaten de voortbrengselen naar buiten 's lands te zenden, dewijl de kosten van vervoer naar de kust te zwaar zijn, en zeker zullen die verzendingen nog minder plaats kunnen hebben, wanneer de landbouwers zich onderwerpen moeten aan de noodzakelijkheid om de benoodigdheden des levens duurder te betalen dan zij zulks nu doen; terwijl men tevens eene wet van vrijstelling der uitgaande regten nutteloos maakt, want waar geene uitvoer bestaat daar behoeft men geene vrijstelling.

De bedoelde verbodswet komt dus op alle wijzen als allerschadelijkst voor, want de wettige handel hierdoor onmogelijk gemaakt wordende, zal men de goederen ter sluik invoeren, hetgeen de Regering niet beletten kan, waar honderde wegen openstaan en geen tolbediende gevonden wordt, die eerlijk genoeg is om honderd of twee honderd piasters af te wijzen en dit is zoo waar, dat er geen huis op de grenzen van Venezuela staat, dat niet reeds volgepropt is met manufacturen, in afwachting eener prohibitieve wet, of eene andere waarbij de regten verhoogd worden.

Die goederen dan geene regten betalende, zullen voor nog lagere prijzen verkocht worden, en het Congres mist het doel dat het zich voorstelt, terwijl het Gouvernement eene aanzienlijke vermindering in zijne inkomsten ondervinden moet. En ook indien geene koopwaren ter sluiks ingevoerd werden, zoude het Gouvernement evenzeer lijden, dewijl Nieuw-Grenada, door overvoer, ten minste voor twee jaren voorzien is, en men dus gedurende dien tijd evenmin wettige invoeren verwachten kan; doch wanneer het Congres eene wet maakt, moet hetzelve zich verzekerd houden dat dezelve ten uitvoer gelegd kan worden. Onderstellende dus dat dit het geval zij, dan moet het gevolg daarvan wezen den bloei van drie provincien en den ondergang der vijftien anderen, want wanneer men in aanmerking neemt dat Venezuela, hetwelk een wijs Gouvernement en verstandige Vertegenwoordigers schijnt te hebben, de Alcavala en de tienden afgeschaft heeft, en de inkomende regten nog verlagen wil, waardoor deszelfs planters hunne voortbrengselen 25 pCt. beter koop zullen kunnen geven, dan die van Nieuw-Grenada, dan zal men toestemmen, dat niemand hier zal komen om produkten, voor kontanten, te koopen, wanneer hij ze in Venezuela, in ruiling voor manufacturen zoo veel lager bekomen kan, en alzoo eene dubbelde winst maakt.

Van welke zijde men dus deze wet beschouwt, komt dezelve als zeer schadelijk voor, en de Vertegenwoordigers, die voor dezelve stemmen, kunnen niet aangedreven worden door Vaderlandsliefde of belangstelling in het welzijn hunner medeburgers, maar wel door vooringenomenheid, tegen vreemdelingen welke nu meer dan ooit het voorwerp zijn der zwartste lastertaal in alle schotschriften, welke er uitkomen, even als de Vertegenwoordigers, welke tegen de wet spreken.

De verkozen Vice-President Joaquin Mosquera heeft zijn ontslag ingezonden, maar het congres heeft hetzelve niet willen aannemen.

Het leger bestaat tegenwoordig uit vijf battaljons voetvolk, eene brigade en twee losse kompagnien artillerie, twee eskadrons en eene kompagnie paardenvolk. De uitgaven voor het Departement van oorlog, voor dit jaar, zijn berekend op ƒ2,564,197.50 en die, voor dat van Marine op 574.023,43. De zeemagt bestaat uit 2 schooners, waarvan de eene op de kust Goagira kruist en de andere onder reparatie is; 4 kleine schooners, waarvan 2 als paketten dienen tusschen Carthagena en eene der havens van Panama en de andere twee op de kust van Darien kruissen; 2 groote Flecheras, een soort van vaartuigen met een enkel groot zeil en een stuk geschut op de boeg, kruissende voor de monden van den Atrato, en kleine Bongorils, ook vaartuigen met één zeil; te zamen 9 vaartuigen uitmakende. De marine is dus niet ontzagverwekkend en kan moeijelijk vermeerderd worden, als men nagaat dat Nieuw-Grenada, bij 5 Kapiteins, 3 Kapitein-Luitenants en 7 Luitenants van de eerste klasse, slechts 8 Luitenants en adelborsten heeft.

De *Frankf. O. P. A. Zeitung* geeft het volgende artikel te lezen, van MANHEIM: Z. K. H. de Groot-Hertog heeft den Schrijver van het geschrift: »*Voorstel ter daarstelling eener ijzerbaan met stoomrijtuigen van Manheim tot Basel en tot aan de Bodenzee*," den Heer Commercie-raad Newhouse door een eigenhandig schrijven zijne tevredenheid betuigd wegens de belangrijke bijzonderheden, over het wezen, de werkingen, kosten en opbrengsten eener zoodanige inrigting, en de hoogstnuttige ontwikkelingen het technisch-machanisch gedeelte derzelve betreffende, in dat geschrift vervat, en aan denzelven kennelijk gemaakt, dat op Hoogstdeszelfs verordening het Groot-Hertoglijk Staats-Ministerie zich daarmede zoude onledig houden. Bij dezen eigenhandigen brief was voor den Schrijver, als een nog nader blijk van het erkennen zijner verdiensten, een ongemeen kostbare diamanten-ring met des Groot-Hertogs naamcijfer gevoegd.

Nopens het ontwerp van den Heer Newhouse, laten zich de dagbladen volgenderwijze hooren: Terwijl men thans in den naburigen Elzas ernstig bedacht is op het aanleggen van nieuwe verbindings-wegen met de oud Fransche provincien; terwijl dat land door middel van het voltooide Rijn en Rhône-kanaal, niet slechts gemeenschap met de Middellandsche zee heeft, maar ook door eenen zij-arm van gezegd kanaal naar Hunningen, zich aan Basel en het overige Zwitserland aansluit; en terwijl ook eene ijzerbaan van Havre over Parijs ontworpen wordt, ten einde aan Engeland en de Nederlanden den kolonialen- en manufakturenhandel in midden- en zuiden-Duitschland af te winnen, slaat het plan des Heeren Newhouse eene andere rigting in, waardoor de handel uit Opper-Italie en Zwitserland door middel der stoombootvaart op de Bodenzee, de ontworpene ijzerbaan van de Bodenzee tot Manheim, van daar door middel der stoombootvaart tot Keulen, en van daar, door middel der voorgestelde ijzerbaan tot Antwerpen, het grootst gedeelte van het Westelijk Duitschland zal worden verkregen. Dit voorstel is buitendien geschikt om eene gunstige mededinging in den Levantschen Handel aan te brengen, aangezien, zelfs naar de bekentenis der Franschen, de moeijelijkheden en nadeelen van het Rijn- en Rhône-Kanaal derwijze zwaar zijn, dat eene gemeenschap tusschen de Adriatische Zee en de Bodenzee, boven dat kanaal den voorkeur zoude hebben, zoodra de transport middelen afwaarts van de Bodenzee tot aan de Rijnsche stoomvaart de vereischte snelheid konden aanbieden.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.